

PRONOMBRES

534. Hic Graecus miles in hostes impetum fecit
535. In hac urbe istius sceleris participes erant multi
536. In illa urbe antiquis temporibus multi paeclari uiri uixerunt
537. Isti iuuenes apti militiae fuerunt
538. Post hoc proelium, Athenienses classem Miltiadi dederunt
539. Hic uiuebat ille bonus imperator hibernis mensibus
540. Hic locus aequo spatio ab castris Ariouisti et Caesaris aberat
541. Sed Catilinae crudelis animus eadem illa mouebat
542. In eo proelio ipse Caesar contra hostes pugnauit
543. Multa Caesarem ad id bellum incitabant
544. Vicum in duas partes flumen diuidebat; eum loco uallo muniuit
545. Vergilius poeta agricolas saepe laudat, eorumque uitam in carminibus suis canit.
546. Dux cum suo exercitu urbem cepit, sed eius incolas non necauit
547. In Gallia planities erat magna et in ea flumen satis grande
548. Ad riuum eundem lupus et agnus uenerant
549. Ei morbo nomen est auaritia
550. Planities erat magna et in ea tumulus terrenus satis grandis
551. Eo die dux equitum magnam partem trans flumen ducit
552. Demigrauerunt in ea loca homines propter agrorum bonitatem et omnium rerum copiam
553. Dux quattuor legiones habebat; cum iis totam regionem ferro ignique vastavit
554. Lucretia ei egit gratias; id fuit Terentiae gratissimum
555. Post eius laborem gratias magnas ei agemus
556. Sine labore concordia in ciuitatem eorum non ueniet
557. Multo sanguine et uulneribus ea uictoria Romanis fuit
558. Ego ipse centurionem seruauit
559. Vos ipsi in taberna bibebatis
560. Subito gladiatores ipsos uidimus
561. Dea ipsa mihi apparuit
562. Haec est statua ipsius Caesaris
563. Cibum filii eorum dederunt
564. Eosdem pueros postridie audiuerunt
565. Haec est eiusdem feminae domus
566. Hic me dolor frangit, haec cura sollicitat.
567. Hae causae aperuerunt Alpes Hasdrubali.
568. Romulus et Numa fuerunt primi Romanorum reges; hic fuit pius, ille bellicosus
569. Ista audacia punita erit.
570. Iste homo ceteris hominibus saepe mera mendacia narrat.
571. Illi subito se ex silvis eiecerunt.
572. Bello troiano dei ipsi pugnaverunt; eidem dei semper eidem populo favebant; Venus ipsa Hectorem ipsum in proelio adiuvit
573. Multorum oculi te custodient.
574. Roscius cum Caesare Capuam pervenit.
575. Cernes urbem et promissa Lavinii moenia.
576. Catilina per montes asperos magnis itineribus Romam suas copias adduxit

577. Aemilius Scaurus, avidus potentiae et divitiarum, vitia lugurthae silebat.
578. Mercurius, Maiae filius, deorum nuntius erat; animas mortuorum ad inferos ducebat
579. Alba, Latii oppidum, contra Romam bellum fecit.
580. Sensus interpretes ac nuntii rerum sunt.
581. Caesar Romam milites duxit.
582. Socrates omnium hominum sapientissimus fuit.
583. Hieme dies brevissimi sunt, aestate longissimi.
584. Omnium Gallorum fortissimi sunt Belgae.
585. Hercules ab infantia firmissimus fortissimusque fuit.
586. Saturnus, saevissimus patrum, filios suos vorabat.
587. Firmissima est inter pares amicitia.
588. Leo est nobilissima ferarum.
589. Ex omnibus floribus pulcherrima rosa est.
590. Mens hominis omnium rerum cellerrima est.
591. Pacis dulcissimum et pulcherrimum est nomen.
592. Cicero acerrimus defensor libertatis fuit.
593. Ex omnibus Gallis fortissimi et bellicosissimi sunt Belgae.
594. Pulcherrima carmina scripsit Horatius.
595. Maximam inopiam omnium rerum tolerabamus.
596. Homines facillima semper quaerunt: difficilia autem quererere debemus.
597. Nobis fabulam narravit.
598. In nobis est innata erga patriam caritas.
599. Ei pueri, quibus praemia promisisti, malore spe laborabunt.
600. Ista dicere no debuisti.
601. Te his manibus necabo.
602. Illos clarissimos viros laudemus.
603. Vobiscum bellum faciemus.
604. Tu rides, ego fleo; tu scelere vicisti, ego virtute vincam.
605. Ego reges eieci, vos tyramnum introduxistis.
606. Stulti se laudant; Antonius se laudat, nos eum vituperamus; Antonius sibi nocet
607. Consul sibi domum aedificavit.
608. Unus vestrum me tradet.
609. Melior pars nostri est animus.
610. Multi nostrum felices sunt, multi vestrum infelices.
611. Mater mecum veniet, postea vobiscum manebit.
612. Magister nos ad se vocabit.
613. De suis laudibus homines libenter praedicant.
614. Hostes se nobis tradiderunt.
615. Dux cum exercitu suo urbem cepit, sed eius incolis veniam dedit.
616. Fili, tu semper mecum eris et omnia mea tua erunt.
617. Nobis ob merita tua carus es.
618. Tibi salutem meam committo.
619. Matres non sibi vivunt, sed liberis suis.
620. Pater mecum veniet.
621. Et praeterita et futura delectant nos.